

Ożywiciel

TYGODNIK PARAFIALNY

IV NIEDZIELA ADWENTU, ROK C

22 grudnia 2024 r.

Drodzy Siostry i Bracia

W ten święty czas Bożego Narodzenia, gdy wpatrujemy się w Dzieciątka Jezus leżące w betlejemskim żłobie, pragniemy z całego serca złożyć Wam życzenia pełne radości, pokoju i nadziei.

W Roku Jubileuszowym, który przeżywamy pod hasłem "Pielgrzym nadziei", niech nasze serca odnajdą w Chrystusie prawdziwe źródło nadziei, które przewycięża wszelki lęk i niepewność. Jezus, nasz Zbawiciel, stał się jednym z nas, aby prowadzić nas drogą miłości i dać nam pewność, że nigdy nie jesteśmy sami.

Pragniemy również przypomnieć słowa Hansa Urs von Balthasara wielkiego teologa czasu Soboru Watykańskiego II: „Kościół zrodził się ze świadectwa Chrystusa i stale żyje świadectwem o Chrystusie.” Niech te słowa będą dla nas zachętą, abyśmy w naszej codzienności dawali świadectwo o narodzonym Jezusie – w naszych rodzinach, miejscach pracy i wszędzie tam, gdzie Bóg nas posyła.

Życzymy Wam, abyście w betlejemskim Dzieciątku odnaleźli źródło radości i siły. Niech Jego miłość ożywia Wasze rodziny, niech przynosi pokój w Wasze serca i dodaje nadziei w chwilach próby. Wraz z pasterzami oddajmy Mu chwałę, a jak Mędrcy wyruszmy w drogę, stając się świadkami Jego światła dla całego świata.

Z modlitwą i pasterskim błogosławieństwem

Duszpasterze Parafii pw. Ducha Świętego

Ks. Marek Giergiel

Ks. Tomasz Szady

Ks. Tomasz Żurawel

1 CZYTANIE - So 3, 14-17

PSALM - Iz 12, 2-6

2 CZYTANIE - Flp 4, 4-7

AKLAMACJA - Iz 61, 1

EWANGELIA - Lk 3, 10-18

EWANGELIA (Łk 1, 39-45)

Maryja jest Matką oczekiwanego Mesjasza

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza.

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w ziemi Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę.

Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona głośny okrzyk i powiedziała:

«Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto bowiem, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jest, która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana».

Oto słowo Pańskie.

O Królu narodów przez nie upragniony, kamieniu węgielny Kościoła, przyjdź, zbaw mnie, człowieka, którego utworzyłeś z prochu ziemi.

Marana tha!

KOMENTARZ DO DZISIEJSZEJ EWANGELII

Znak Bożej obecności pośród ludu

We wczorajszym rozważaniu tej samej perykopy zwróciliśmy uwagę, że radość dziecka w łonie Elżbiety można porównać do radości Dawida, gdy skakał i tańczył przed Arką Przymierza. W jakim sensie jest to prawdziwe? Arka, uczyniona dokładnie według polecenia, jakie Bóg dał Mojżeszowi, to skrzynia z drewna akacjowego, pokryta złotem. Na jej wierzchu była przeblągania i dwa cheruby ze złota.

W Księdze Wyjścia czytamy: „Stamtąd właśnie, znad płyty przebląganej, spomiędzy cherubów wieńczących arkę, objawię ci słowami wszystkie przykazania, które przez ciebie daję Izraelitom” (Wj 25, 22). Arka była więc miejscem, z którego Bóg mówił do Izraela za pośrednictwem Mojżesza. Później została także utożsamiona z obecnością Boga. Była święta i nikt nie mógł jej dotykać, za wyjątkiem wyznaczonych do tego kapłanów. Podobnie Maryja niosąca pod swoim sercem poczęte Słowo Boże – Jezusa jest jak Arka znakiem Bożej obecności pośród ludu. Ona jest święta i w swojej dziewiczej czystości nietknięta, przeznaczona tylko dla Boga. Niesie w sobie Tego, który jest spełnieniem wszystkich boskich obietnic.